

1907-12-16

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Agnete Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Afventer transskription.

Afsendersted:

S. S. Grotius

Arkivplacering:

Mappe 58 nr. 13

DOKUMENTINDHOLD

Skrevet ombord på slovet S. S. Grotius. Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

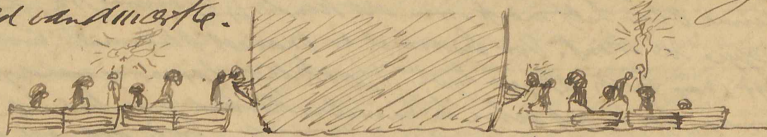
SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 38 Nr. 13

N. Groth's "Mandag 16-12-07" 13
Bliver skønnere og skønnere, vinden svæver, horisonten
sø ven som!!! Med ro og færd vi måtte ikke andet end stand
at se. I går så vi funder på to øer 2 dampere i det fjerne. Det er
slut ikke vant at gøre så lette her dag, i år søndag var det vant
galt, (aperkand) og så endte vi med (Lige) (Lige) (Lige). Men efter bordet kom
det bedste. Ij tænkte jeg skulde været tidligt til fro, men nej, jeg sad og
Læste Frøding i en bog af Skovgaard om, ved klaveret. Had en gang tænkt
de alle ind for at bygge, for pluss rundt omkring og så gik den Læs kan
de tro. Enstemmigt men alle umulige dage, erst miste dage. Thule dage
ruev dage, man oppe og vi bare sig en jomfru her og der og her og der
og færdig - St. Peter den Marskalks søn - søn af færdig landbruger og
i en bog ved at tro, en salme eller hvad det kan have været. Og det
tro de var med. Administratoren sad ved siden af mig og tog til tiden
temperen på sin store kasket, kasketen kom til, slog ud med
armene i takt. Begyndte klaveret spillede sad en yngre dame, jeg
har met byt det kaldte hende flamlænder, der efter alle den Reu-
banske flom blev begyndt af, såg på dag og så så det ud, og sang
og lo, men det gjorde de fortælle alle, og jeg kunde ikke være mig selv.
Enkelte melodier kendte jeg, og de sang så smukt. Kl. 2,30
Her hvor er vejret dog dejligt. Gudens protokoll var jeg ned at
lindre noget, da jeg så tilfældig ud gennem ruden for at ville se
jag) var blevet speil blankt, som gik det med store dæmning-
ger. En enkelt br. se kunde komme speil til sigt og her men
jy færdig flom tiden og måtte sig ud mig til bords. Da jeg
haade spist var blevet omkommet over det hele, jeg kom i
kontakt med en høj mand der lyner fern dorff som ung, han er
vist marineskiffer. Han forklarede at jamaer var ingen
flom måned at rejse i, nej jamaer juli - aug. det var de dærligste
måneder, worden for hunden, så når jeg rejser hjem i maj, kan
jeg vente godt vejr. Og aug. tyfoner, så kom de mest af alle
delt på denne rute. Så hider hvor de kan vente, blev
vejrret var dærlig, gik thi. Børne sydløse, hen mod Africa
og bager så mod nord og mod det røde hav, altså for
Ljengjæmme. Derovre blev vi ved at drøtte i med vorelle
Månt han kunde lige så godt dansk som jeg hollandsk.
Altså fast skal du jo ikke bode dig, fast i at rejst af mig
sagde vi lagde til ved Colombo, det kan jamaer kan bode
mer sig om. I det hele Maas uine brue vist beroligt sig
i jamaer alt der så tilfældig ud. Kl. 1/2 om. Hvert øjeblik
har jeg været ind at lide ind at skrive at nu var blevet alle sig

lyst, men da jeg dog ikke kan vide, om det er det, som deent af hæng
lyseblåt og mørkeblåt den ene gang efter den anden, har jeg dog
næst, men nu har jeg det sol ned i ansigtet. I dag er der dog lidt
grønlig tone at finde i en stor be, men ellers var farvene så
især, blot at havet var meget lysere, fordi det var mindre bevægt,
det var så lysblåt, skært blåt under den røde stovbe, så
denne blev helt mørk, men det kender jeg hjemme fra, dog
næppe så skönt. Vor himmel er snarere skinnende uret
vejt, når flots stjer lyser i forskellige former og valdige
former, her er det selv himmelens storhed og rødhed lyse til
hori-sonter, så ren, så skyerne står lige så tydeligt helt med
ved røden og bagefter speiler sig i vandet under sig, for det er Cæ-
rines glæde over solnedgangene over Sahara.

På denne måde så skyerne horisonten ud aldelis som det
Jeg har holdt på at være svare på anden klasse, det er så
mænd der skal til / kaskas over og være styrende: Engelske
fremste. Det er endnu længere væk end Java, og de havde
taget byer på 3 år, der var det fem, i alt, alle ventede han
at blive der inde, da han holdt mere af fremsten der end
nord på. Nu begynder vi at titte efter lysene i Jansotte,
første kirk af Land i dag. Han der spillede også, viste
mig, at han havde spillet sig en vordblase til på J. pr. anden.
Han har en talt end med mig, og jeg får stadig de engelske ord
over at på hollandsk. Tors dag 17 de i Port Said. Om lidt
skal vi da fra dette skulsort af øvede hul. De kan tro at stier
end ud! nu er de begyndt at ruse det. I begynder at det bliver
så snarert, for jeg hørte de af 10 år en eller to præmie
med hul og huller som, så ud som kvinder, by-
frem løb med kulbarrene, med kuller ved i de dertil ind-
rettede åbninger, og så tilføj: Spørg, alt under de værste
strål af krig, og dog som jeg ikke ved i det i nat. I aftes
i mørket vedt helt helvedesagtigt ud den sort, nat de
både sorte hul og præmie, de mørke folk var røde klud
om hovedet, endem sorte af hæl alt ved fættel sken (beg-
Læber) heri medt hulle Vi. uder og dør for stov og for tyo-
kroget. I bytude 100 Gylden, hollands- med 100 Gylden svensk

for her kan det gøres uden tæh, for først taber man sig
hansiden. Det ligger vist i, at her se stedet er hollandske
seddler; høies kund, så man heller vil have dem end de
franske. End de blot sigte, så er det meget godt, men
gjorte det for Admiralsstratorsøjne og for hans råd,
og seddlerne ser også nok ud, ombygdene i udformelse af
med vandmærke.

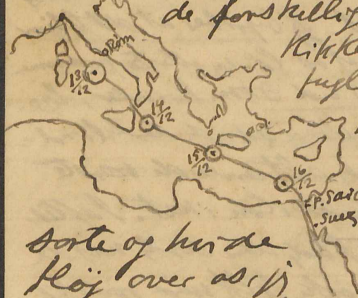

Når de så har smidt kulvane ned, skriver de med kurverne,
så støvet flyver, deraf det frøgløbe søjseri.

Temperaturen lidt for prøve højet, kan
vil tabe meget af kullene. Nu gløder
i gemmen kanalen. I god liden højet
ledes det går brønnen i øst og i vest
til den i højet til højet og i højet til den højet,
Admiralstrator satte hollandske
mærker på, og så sig an af passagerne.

(Gendørff) at de skal omkrige alle Holland, i den de kan
gør til Danmark, men Admiralstrator siger at de går
direkte forbi de hollandske postkontor. So Sæd, om i
forstod det. I så fuld med de vest med frem til Julaften. Men
begynder at midt i lette dræfte, i ha taget den hvide kasket
på. Trøerne er den ikke helt som ind vendt men det kan den
mække det ikke blive. The postkontor ser du afent hvor vi har været
de forskellige middage. Iy er glad i i kuen

sorte og her de
fløj over ad i

Rikskart med, for vi står nu og kikker efter
fugle, 2 örne lige inde på bredden, i det
hjerne flodde på tusinder af lysende
fugle der voder eller flyver, men
siger det er peki kaner, men næner
af de flamske øer. 3 store fugle
kom for sent til at se om det var
religøse eller i bis. Færven var som bis, men de så
da tørre ud. det var vist dog i bis. Så er der luft speiling,
men ikke af den længstrakte, nu var i ud igennem at kikke.

Kanalen har ikke örten til begge sider, mod vester det
kun en vold som adspiller os fra en flad sø, hvor
fiskerne i det fjerne går og slår i vandet, for at
drøve fiskene ud i nettet, som senere trækkes op i
båden som lig og venter. Således er det da ud.
Der flyder ogsaa store
flokke af måger, mellem
hvilke jeg nu mener at
have set pelikanoer. Allene er de overblankt, her er
morsomt. Ved volden langs vor vesteride går der
skinner, vi har mødt to tog og et har indhentet os,
nu er søen ophørt, så vi har Land til begge sider.
Foruden arabere eller tyrkere ser vi geder, høer, får osv.
og kameler, de er dog tykke men ser smad ud på den
store flade. Der er i vandet en stor fisk med
hvidt kød ovenfor, men den ser levende nok ud.
Da den første kamel var i sigt,
var der stor kalden og råben.
Nu har vi set mange kameler, vi
ligger og venter på at nogle dampet
fra syd skal passere. Ved hjælp af tove for og agter, som folk
på en båd (tyrker) har gjort fast på blottede fortøjningspæle
i Land, er vi trukket til den ene side.
Örtenerne minder næsten mest
om Nilsruskelt boller, dog
er de jo så overvejende sød
og sø plantet, og vandet er
ikke så herdt, som vores
bakkedand omte. Og kamelerne
er dog tykke. Tønerne her er så hvide, venter lige bløde
varme. Der er vel min egen kyrest, i en glædelig jule.
De har vel fået brev fra Genova, fra Pi. Said? med det
afgø og se brukort til S. ipe - Augustalmoden - Johanne - Zenther -
fra Bendix og måske ogsaa for andet til B.M.L. - Tol. Moder har jo
skrivt, kan blot ikke huske hvor. Nu se hun venter til
Elenbo, men det bliver nok og bare endnu næste. Indtil da,
særlig hende og de to mødre så uhyre søgt. Jeg glæder mig
til Solmads og nu over örtener. Mange, mange kys til Eders
Alte. Sin forfligede Manden. Nu ligger de i Land og råber for
at få os til at kaste noget til dem, mand det er vel langt. Gud. vel da og
vi alle.

